

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia: est nouitas prorsus inexplicabilis op[er]at[i]o[n]is. Ista ta[n]git[ur] in tertia p[er]te eu[n]gelij: ibi. Dixit aut[em] maria ad angelu[m] [et]c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

super Missus est Fo. CXXXVI

divinitas cum dicitur: his erit magnus et filius aliossum vocabitur. Secundo res galis eius autoritas cum dicitur: et da/ bit ei dominus deus sedem dauid patris eius et regnabit in domo iacob. Jacob quippe supplantator: interprætaſ. In his igitur omnibus qui sunt veri supplantatores mundi: carnis: et demonis regnat dominus iesus. Tertio r̄gitur regni huius eternitas: cum dicitur: et regni eius non erit finis. Danielis. vii. Potestas eius potestas eterna que non auferetur et regnum eius quod non corrumperetur.

Etia est nouitas proflus inexplicabilis operationis que r̄gitur in Evangelio: cum dicitur. Dixit autem maria ad angelum. Quomodo fieri istud. Et vñq; ibi. Fiat mihi sicut verbū tuū. Ubi contemplāda sunt tria precipua mysteria. Primum est mysterium virginalis inquisitionis.

Secondum est sp̄ialis declaratiois. Tertium est mysterium maritalis coniunctionis.

Mysterium igitur est mysterium virginalis inquisitionis. Lū enim angelus virginem salutasset et eam multipliciter comendasset et di filii in eius vtero cōcipiēdū nūciasset: tunc gloriosa virgo dixit ad angelum humili quidem arcis modesto sermone. Quomodo fieri istud quoniam virum non cognosco. Ubi dicit Ambrosius. Non dubitat esse faciendum quod quoniam fieri possit inquirit. Legerat maria. Ecce virgo concipiet: et ideo credidit hoc futurum: sed quomodo fieri an non legerat. Hec Ambrosius. Dicit igitur. Quomodo fieri istud quoniam virum non cognosco. Glosa. s. in virginitate mea manere sp̄is disposui. Vide q̄nta fuerit ei gloria. Ieclz ei rugata lice salutata ab ēgelo et multipliciter commendata: licet filium paritura: mansit tamen semper in propoſito virginitatis: et videtur portius vel le non habere problem q̄ perdere virginitatem. Et ideo querit de modo quo ipsa esset conceptura. Proverbi. xxv. Dulicem fortem quis inueniet. Ecclesiastici. quinto. Esto firmus in via dei: quod contra dicitur. j. Timothei. quinto. Conuer-

se sunt retrosum post lathanam. Et ibi dem. Habentes damnationē quia primā fidem irritam fecerunt. Querere agnē solent aliqui an fuerit verū matrimonii

inter mariam et ioseph: cum beata virgo semper habuerit firmum propositum p̄ manendi in virginitate sua. Ad quod respondet magister sententiarii in. iiiij. distinctione. xxv. q̄ inter mariam et ioseph fuit verissimum matrimonii. Ubi allegat Augustinum dī. q̄ inter eos fuit perfectū cōiugium: effectus quidē in sanctitate. Sanctora enim sunt coniugia parti voto continentium. De hoc etiam habetur. xvij. questione. h. cap. Institutum. Quomodo amē p̄tuerit esse verum matrimonii declarat doctor subtilis in. viij. distinctione. xxv. dī. q̄ in contractu matrimonii est mutua datio corporis ad copulam carnalem non nisi sub condicione implicita sc̄ si pertinet. Unde contrabentes cum propositis statim vouendi certitudinem vere contra hū. Ubi ē ergo certitudo simpliciter q̄ nunq̄ p̄tē carnalē copula: ibi contractus matrimonii in nullo preudicat voto castitatis. Hic autem fuit talis certificatio.

Ex quo enim habemus Matthēi. i. q̄ angelus instruxit ioseph: vi. Noli timere accipere mariam cōjugem tuam et c. Multo tamagis indubitanter concluditur q̄ ipa per angelum vel immedie a deo ante ipa defontaretur ipi ioseph fuit certitudina litter edocita. Noli timere accipere ioseph virum iustum in coniugem. Ecce enim spiritus sanctus dabit eū tibi in custodem et testem virginitatis tue: qui tecum p̄ti voto continebit.

Secondum est mysterium spiritualis declarationis: quod ponitur in euā gelio cū dī. Et r̄ndes angelus dixit ei. Sp̄ ritus sanctus supuentet in te. vñq; ibi: q̄ nō erit impossibile apud deū omne p̄bū: ybi facit angelus tria.

Primo tangit operis ineffabilem magnitudinem.

Secundo adducit admirabilem exēpli. Tertio subiungit irrefragabile rationis efficaciam.

Primo tangit operis ineffabilem magnitudinem cum dicitur. Sp̄iritus sanctus

SS 2

Ber. De annuntiatiōe dñica

supueniet in te: et p̄tus altissimi obūbrabit tibi. Iōs 2 qd̄ nasceret ex te sc̄m: vocabit fili⁹ deit̄ nō adoptiu⁹ ut sc̄i hoies; sed fili⁹ naturalis in p̄ncipio a dō p̄re genit⁹. De hac aut̄ inexplicabili tanti operi; magnificetia d̄ Ber. sup D̄iss 2. Quis (ex cepta fortasse illa q̄ sola in s̄ h̄ felicissime experiri p̄meruit intellectu capere: rōne discernere possit q̄liter splendor ille inachellibilis p̄gineis se vinceret⁹ infuderit. Soli em̄ datū ē nosse cui soli datū ē experiri. Dicat ḡ: p̄tus altissimi obūbrabit tibi: h̄ ē modū illū q̄ de sp̄ūsc̄to p̄cipies: ipa dei p̄tus et dei sapia ch̄s docebit q̄ sic sui secretissimo filio se tibi p̄ungeret in obum brabit: quaten⁹ q̄ rātu⁹ est p̄rī nos flat et tributaci angel⁹ r̄ndeat p̄gini. Quid a me q̄ris qd̄ in te experies? Sc̄ies et feliciter sc̄ies: h̄ illo auctore illo doctore. Nō p̄t h̄ doceri nisi a donate nec p̄ addisci nisi a suscipere. Hec Ber. Ex hac auctoritate Beri. (vt d̄ Albert⁹) colligitur q̄ beata virgo de filio incarnato habuit cognitio⁹ nē q̄ est sup̄ fidēm̄ tñ tā clarayt in patria nisi forte ad horā in ipo ceptu vel eriam in partu: quēadmodūr̄ paul⁹ deū v̄d̄it in rapta. Archāgel⁹ igit⁹ gabriel inq̄retim⁹ rie qd̄ fieri istud: qui r̄ndens se nescire et alii doctoz̄ requiredū ostendes d̄. Sp̄i ritus sanctus supueniet in te. t̄c. q. v. Fier v̄tig h̄ s̄ m̄dino n̄ h̄uano: quē v̄tig mo dū i p̄ sp̄ūsc̄tu⁹ q̄ būr⁹ opis auctor: eip̄ il laminatissimā experientiā te docebit. Ad maiorē autē huius mysterij declarationē notādū q̄ licet hāc bñdicā diuine incarna tōis opationē tota trinitas opata sit: sp̄ea licet tñ appras̄ et attribuit sp̄ūsc̄to: qd̄ co uenies ec̄ oīdit doctor sc̄tus in. iij. dis. iiiij. z. iij. p. sū. q. xxij. tripli. gatiōe. Prima dici p̄t ro charitatis. Sp̄ūsc̄tu⁹ em̄ or ch̄ritas vel amo dei p̄tis: et fili⁹: ex maximo aut̄ amore dei p̄uenit ut fili⁹ dei sibi carnē assumeret. Enī Iō. iij. d̄. Sic de⁹ dilexit mūdū ut fili⁹ suū vnigenitū dare. Sed̄o est ro liberalitatis. Nō em̄ aliq̄ bus nr̄is meritis h̄ sola liberalitate et grā fili⁹ dei carnē assump̄it. Ad titū. i. Apa ruit benignitas et humilitas saluatoris nostri de⁹ nō ex opib⁹ iusticie q̄ fecimus nos sed fin luā misericordia saluos nos fecit. Iō sp̄ūsancto cui appropriaſ ipa liberalitas et grā: et ceptu⁹ ch̄s attribuit. vt de Aug. in enchirid. Tertia est ro sanctitatis: et sp̄ūsc̄tu⁹ est sp̄ūs sacrificatiōis. R̄do. i. Et iō sicut ali⁹ p̄ spiritu sanctū sanctificat̄ tur spiritualiter ut sine fili⁹ d̄i adoptuante ch̄s p̄ sp̄ūsanctū est in sanctitate cōcep̄tus: ut esset filius dei naturalis. Et ap̄ hoc dicit angelus bē virgini. Iōs 2 qd̄ nasceret ex te cūm̄ vocabilis filius dei. Lic̄ aūt̄ ch̄s de sp̄ūsanctū. Cept: non tamē d̄z dī filius sp̄ūsanctū. q̄ ut dicit Aug. in enchirid. Nat̄ est de sp̄ūsancto ch̄s non sī filius: et de maria p̄gine sicut filius. Iō catholice expōnēda est auctoritas illa angel. Sp̄ūsanctū supue. in te q̄ ut dicit doctor sc̄tus in. iij. sc̄n. p̄t multū plūciter intelligi. Primo sp̄ūsc̄tu⁹ supueniet in te. i. sup̄ possibilitatē et cursu nature veniet in te dādo fecūditatē et seruando p̄ginitatē. Sec̄o sp̄ūsc̄tu⁹ supueniet i te. i. sup̄ illud qd̄ habes de plenitudine eius in te: q̄ sicut oīlī impleuit mētē nūc im̄ plebit vētrē operando fili⁹ dei ceptionē. Tertia sp̄ūsc̄tu⁹ supueniet in te. i. desup̄ lez de celis veniet in te: q̄ oē dū optimā delur sum est. Tā. i. Quarto sp̄ūsc̄tu⁹ supueniet in te. i. supra merita tua tñ sup̄ merita omnīū creaturar̄. Quinto sp̄ūsc̄tu⁹ supueniet in te. i. super om̄es q̄ ante te fuerunt et post te erūt: vt sis eius tabernacu⁹ lū cēplū et sacrariū. Lū itaq̄ audītū sp̄i ritūclū in mariā supuenisse: statī opis magnitudinē admiraremur: veneremur in virgini fecūditate amplissimū mun̄grē dei sibi p̄cessē q̄ tanta fuit vt sola esse illius māt̄ in terris q̄ soli haberet partē in celis. Bene igit⁹ d̄ sp̄ūsanctus supuenit se. i. sup̄ excelleter venisse in virgine qm̄in ea noui atq̄ singularissimum amplissimum atq̄ mirabilissimum op̄ operat̄ est. De quo dicit Ber. Hodie tres meritas. i. tria opera fecit de⁹ ita mirabilis singularia ut talia nec facta nec amplius facienda sint. Cōiuncta q̄p̄e sūt ad iūcē de⁹ bō: māf et virgo: s̄ides et cor: hūanā. P̄ia cōiunctio est valde mirabilis q̄ cōiuncta sunt limus et deus: maiestas et infirmitas: tāta vīlitas et tanta sublimitas. Nihil em̄ de⁹ sublimius: et nihil limo vilue. Sed cūda cōiunctio nihil minus est valde mirabilis. A seculo em̄ nō est audītū q̄ h̄o

super Missus est Fo. CXXXVII

esse q̄ pepit; et q̄ mater esset q̄ virgo p̄ maneat. Terga p̄iuctio est p̄ma t̄ secunda inferior; sed no man⁹ fortis. Diz em⁹ quō cor humānū fidē h̄is duob⁹ acc̄modat; quō credi potuit q̄ de⁹ h̄o esset; et q̄ virgo p̄ malit q̄ pepisset. Ibi em̄ portauit stel la loc⁹; palmes viceruui⁹ fonte; filii p̄iez creaturae creatorē. Hec Ber. Pr̄t itaq̄ i⁹ cōp̄ib⁹sibilis op̄is magnificētia quā ostēdit angelus; cū dixit. Sp̄ūstūs supueni⁹ erit te. Sc̄do adducit agel⁹ admirabili⁹ exēpli evidentiā; cū dixit. Et eccē belisabet cognata tua z ipa p̄cepit fī. in se. sua. Et hic mēsis est sext⁹ illi⁹ q̄ vo. steril⁹ q. di. ut facili⁹ credas; ecce Belisabet cognata tua z ipa p̄cepit filiu in senectute sua; euz m̄ vocare steril⁹ ppter iādudū notā sterilitatē eius. hoc etia addidit angel⁹; sicut dicit Bern. ut gaudiu⁹ gaudio cumularer.

Tertium subiungit irrefragabile rōis effigie; cū dixit; q̄ nō erit impossibile apud deū oē verbū. Quia em̄ exēplū p̄ fidei confirmationē adducrū sup̄; nō est vscpq̄ p̄ fecū q̄ vic̄ mltro mal⁹ est virgine p̄cep̄ parere q̄ l̄ne z steril⁹. Iō adducit angel⁹ rōis emfacia ex dei oipotētia vi. Q̄ nō erit impossibile apd̄ deū oē verbū; id ē ois res digna p̄bo; siue oē qd̄ ipē dñs verbo permisit; q̄ ut dicit Ps. Ip̄le dixit z fātra sunt z. Gel oē verbū. i. oē qd̄ est ab iūtēlectu p̄ceptibile qd̄ vic̄ p̄tradictōz nō includit.

Tertium est mysteriū final⁹. Zcluōis; vic̄ em̄ dixit brā p̄go; Ecce ancilla dñi f̄mi. p̄ verbū tu. Līca h̄o me sterū intuere z p̄emplare o aia deuota q̄lī est ibi tota trinitas p̄sens; iñsonē huīs singlar⁹ siue sue expectās. Deditare etiā q̄liter ip̄e angel⁹ cū reuerētia dñam suam asp̄ic̄t z eius prudentiā atq̄ humilitatez p̄coplaſ. Aug⁹ in q̄dam fmo. sic alloqtur virginē. Ya audisti maria quō fiet hoc; responde nūc verba vite: Audisti quō fiet h̄o; q̄ sp̄ūstūs supuenier i te vt plē gignas et h̄umilitatē no amittas; filiu p̄feras z p̄ partū incorrupta p̄manegas. O brā maria secūm oē captiū tuū dep̄catur assensu⁹ te dñi mōs siue fr̄di obſide fec̄. Noli morari virginūcīo festināter tñde verbū z luscīz p̄filū. Da fidē z lenti p̄tute. Ecce (inqt)

ancilla dñi: Fiat mihi f̄ni verbū tuū. Hec Aug⁹. Et Ber. Audisti virgo q̄ p̄cipi⁹ es; audisti q̄ nō p̄ hoiez; sed q̄ sp̄ūstūs expectat angel⁹ tñsum tuū ut reuertaf ad dñm q̄ misit illū. Expectam⁹ z nos o dñia verbū misatio⁹ q̄ misibilit̄ p̄mit s̄tētia dānariōis. Ecce z p̄cētū tibi offertur nr̄e salutis statimq̄ libere remur si consen⁹tis. Hoc a te virgo pia supplicat fibilis adā cū misera sobole sua exil de paradisō. Hoc D̄b̄: Hoc z flagitāt ceteri patres tui q̄ z ip̄i habitāt in regiōe vmbre mortis. Hoc torus mūdus expectat O dñia rñde verbū qd̄ terra; qd̄ inferi; qd̄ expectant z et sup̄; rñde verbuz; z luscīp̄e verbū; p̄fer tuū z luscīpe diuinū; emitte transitorū et amplectere sempiternū. Hec Bern. Sic itaq̄ tandem prudētissima virgo audis; angelī sermōnib⁹ (vt p̄e credit), p̄funda dey uōtione flebis genib⁹ manib⁹ iūctis z ex̄ passis; oclis ac celū elevatis cū inextima bili humilitate, prulit dey dāratisimū verbū tero cordis affectu audiendū; dī. Ecce ancilla dñi. q. di. nō mee sed illi⁹ p̄atis sū; fiat mihi f̄ni verbū tuū. Aug⁹. O fides do accepta; o hūlitas deo grata. o obedietia q̄ sacrificio deo locūdī oblata. O subli⁹mis virgo dei m̄r. O mater hūlis ancili⁹ dñi. Quid sublumi⁹ esse possit; z qd̄ bu milius sentire possit. Hec ille. Predicata igis sacratissima virginis voxba virtutes redolēt inextimabiles. Primo em̄ ibi tā⁹ gutur iextimabilis obedietie p̄mptitudō; cū dicit; Ecce. Hec itaq̄ obedietia tanta fuit q̄ nunq̄ deo grator; acceptio; p̄ in ali q̄ alia creatura siue hoie siue angelo inueniri possit. Aug⁹. O felix obedietia. O in signis grā q̄ dū hūlitter fidē dedit celi in se opificē incorpauit; impletur in ea dñs qd̄ dūdū p̄dicerat. Obediam volo pl̄o p̄sa⁹ critici. Hec fuit vere obidientia ei⁹ sacrificio grator. Hec voluntas cunctis hostijs acceptio. Sc̄do tangit admirabilis hu militaris plenitudo; cū dī: ancilla dñi. Ber. Date dei eligit z ancillāse noīsat; nō mei diocris revera hūlitter maligna est oblata tāta glā nō obliuisci hūlitter; nō magnū est huilem esse in abiectiōe magna p̄sus et rara hūlitter honorata. Hec ille. Sic em̄ dī Bed. Decebat q̄ sic p̄ sup̄lā eue mors i mōz iirauit; ita p̄ humilitatē ma

SS 3

Ber. De annūciatōe dñica

rie vite introitibz pandere. Hec ille. Beata igit̄ virgo est luminare qd̄ minuti sui summatione. Eccl. xliv. Juxta illud Eccl. 13. qnto magnus es humilia te in omnibz. Contra p̄ gloriant̄ plures extollunt̄ d̄ genet̄ de diuitijs: de honoribz: de pulchritudine. Isa. iij. Elevate sunt filie sion et ambulauerunt extento collo zc. Tertio tanq; inexplicabilis desiderij seu deuotionis celiitudo: cum dicit: fiat mihi sicut verbū tuum. Tunc enim incomprehensibili qdam lumine fidei inter excellentissime illustrata fusit adeo ut de p̄bo incarnatione nihil sentiret diminutū. Tāq; seruente charitate cū deo fuit inertimabili cōiuncta et creature nō sufficiat illud cogitare. Iō mirabilis qdam fidei deuotione et inertimabili charitat̄ desiderio dicit. Fiat mihi sicut verbū tuum. Nullus p̄fector eoꝝ qui deu dilexerūt fuit vñq; in eo excessu dilectionis q̄ ihsa seruebat. O armariū diuine gr̄e. O templū diuine misericordie. O fons pietatis. O fons castitatis. O puerus humilitatis. O plenitudo prudētiae. O plenitudo gr̄e q̄ sola fuit nisi digna portare regē celoꝝ. Si iuxta hoc q̄ rere posset aliq; Utq; bta virgo meruit fieri m̄t̄ dei. R̄nider Boni. in. iij. disti. iiij. q̄ triple est meritu: condigni: congrui: et digni. Primum est meritu: condigni: q̄ q̄ ex tanta charitate meref̄ tantā gl̄iam et h̄ merito non potuit virgo mereri. Q̄ ipse filius dei. Hoc em̄ excedit oꝝ meritu: siue ei dicam: deum fieri boiem: siue mulierē fieri m̄rem dei: utrūq; est supra statū qui competit creature, et iō ram hoc q̄ illud fuit pure benignitatis et gr̄e. Sedm̄ est meritu: cognitio peccator: dicit gr̄am mereri cum ad eam se disponit: et sic beata virgo ante incarnationem meruit concipere filium suum: qm̄ p̄ nimia sui puritate: humilitate: et benignitate idonea erat ut efficere mal̄ dei. Tertium est meritu: digni quo se viri studi oszans pro alio meref̄ exaudiiri. Et h̄ etiam merito meruit beata virgo: conceperet angelicaz annūciatioē: tūc enim sp̄us sanctus in eam copiosissime defecdit non indispositam si bene considere mus quid continet in illis verbis que virgo sacratissima concludendo angelo dicit. vice. Ecce ancilla dñi zc. Tanta enim humi-

litate et obediētia plena erat: tāto fideliſime illustrata: tātoq; ardor et diuine charatis inflamata q̄ digna fuit ut esset maledicti: sicutq; merito digni meruit p̄cepere unum dei. Nota hic differentia inter meriti digni et digni: quia merito digni alijs ius haber in reno aut merito digni quis ex se valeat ut sibi def. Prolatis igit̄ super dies verbi ab ore reginco subito sine mora in vtero virginali p̄cipit deus hō. Homo inq; q̄ ad aiām gr̄a et sapientia plenissimus atq; p̄fectus: et q̄ ad corpus eius ad instanti p̄ceptioē plene atq; integre formatur. Num igit̄ fecit dñs sup terra: multe circudecidit vix. Nā ut Aug⁹. dī. formatio corporis ch̄ri fuit p̄fecta in principio sue conceptionis q̄ntum ad omnia linimenta membrorum: sed q̄ntum ad debitaz coris quantitatē p̄ficebat surcessisse. Subito itaq; post virginis verba incarnationis est dominus: et ad dñm statim reveritus est angelus. Aug⁹. in quodaz seruone. Ecce inquit maria) ancilla dñi: fiat mihi sicut verbū tuum. Nec mora reveritus nūcias: et virginale thalamū ingredit̄ christys. Efficaciter subito pregnas beata dei genitrix: et cuncta p̄ secula predicator hec felix. Conceptioꝝ ad creditūtē verbi/ virilis ignorans consorti. Exultat igit̄ maria: et matrē leta mirata: de sp̄us sancto p̄cepisse se gaudet. Hec Aug⁹. O q̄nta p̄ temptationis dulcedine rapicabz hec sacratissima virgo cu se tam̄ibilit̄ concepsit meditabatur cum se matrē pariter et virginē cognoscebat: matrē inq; non cuiusneq; sed dñi. Cum se carnebat eum in vtero suo gestante qui creator est et domin⁹ celi et terre. Profecto nō est possibile cogitare quanto dulimi amoris ardore estuabat: q̄ntas sine int̄missione gratias dño reserbat cu bū mane salutis preciū in vtero se habere cogitabat. Reuera inexplicabili mentis lenitudo: de tanti operis nouitate exultabat q̄ nouam problem nouo modo ipsa noua mater conceperat et in vtero virginali sine cunctis grauamine deum vex et hominem bauilabat. Augustinus in quodaz sermone. Hec est illa nouitas Hieremie p̄bete vaticinio prenūciata. Faciet (inquit) nos uum dominus super terraz: semina circu-

super Missus ē Fo.CXXXVIII

dabit virum. O femina super feminas be
nedicta que virū oanno nō no: ut et virū
suo vero arcudebit. **Hec Augustin⁹.** Et
dictis itaqz templari possum⁹ quādīs
rabilez̄ solennissimum atqz excelestissi-
mū est opus incarnationis diuine. Opus
quidem noui atqz singularissimum tot
cum delectabile nobis: totum secundum
omni reverentia atqz devotione suscipien-
dum et cum assidua gratiarū actione reco-
lendum. Laueamus itaqz ne ingrati sim⁹
tante de benigintati: rā inextimabili cha-
ritati creatoris: rante dulcedini domini no-
strī erga nos indignos seruos suos q̄ no-
stre humanitatis formā assumere voluit
venos sue diuinitatis tribueret esse par-
ticipes. Sic itaqz incarnato p̄ nobis do-
mino tota devotione famulemur: sic eum
coris animi precordijs veneremur: sic ei
indesinenter coro corde gratias agere stu-
degar⁹ ut benedicte incarnationis lucifru-
tu p̄cipere et ad sue diuinitatis claz̄ cons-
cium pertingere felicitate mereamur: amē
Nota circa hoc quod in euangelio dici-
tur: Ad virginē despontatā viro tē. q̄ in-
ter mariā et ioseph fuit p̄missū matrimon-
iū: ut declarat maḡ in. iiiij. sen. dist. xxx.
allegans augustinū dicente: p̄ inter eos fu-
stpecti p̄nctū. pfectum quidē in scititate
Sacerdotia em sunt p̄augia pari voto coti-
nentū. Hoc aut̄ declarat doctor subtilis
in. viii. vii. xxx. q̄ in p̄tractu matrimonij
est mutua datio corporis ad copulā carna-
lem nō nisi sub cōdīcione implicita. s. si pe-
tatur. Unde cōtrahentes cū p̄posito sta-
tim vouchēdi castitatem vere cōtrahunt.
Ubi est ergo certitudo simpliciter q̄ nū
h̄ peretur carnalis copula: ibi cōtractus
matrimonij nō nullo preudicatus voto ca-
bitatis. Hic autem fuit talis certificatio.
Et enim Matth. i. habemus: q̄ angel⁹
instruit ioseph: dices Noli timere accipe
Mariā coniugē tē. Multo magis indu-
bitanter est tenendū q̄ Maria per ange-
lum vel immediate a deo ante p̄fōnō despon-
satur ipsi ioseph: fuit certitudinalis edo-
cta: Noli timere accipere Joseph virum
tuum: Ecce enī spiritus sanctus dabit euz
testem virginitatis tue. Illud autem qd̄
dicatur. xvij. q. j. ca. Sunt quidam, videlz
vouēbū castitate nō solū nubere; s̄t velle

nubere dannabile est. D̄ illis intelligēdā
est quib⁹ non cōstat certitudinalis q̄ nun-
c̄ talis p̄fōnus matrimonij petet. **Hec sc̄r̄**
Quod etiā d̄ Heronym⁹ aduersus hel-
vidū: q̄ ioseph p̄ori⁹ marie fuit custos q̄
maritus. **Hoc est intelligendū**, p̄ut in no-
mine mariti intelligit actus matrimonij.
Loquit̄ eñ hieronym⁹ cōtra hereticos q̄
dicebat maria carnalē p̄uenisse cū ioseph
Sermo de b̄ Virginē quādo legis euāge⁹
lū illud **Loquēte ieu ad turb. tē. Lu. xj.**

L Viquete ie

Isu ad turbas extollēs vocē
quedā mulier de turba dīc
illi. Beatus venter q̄ te portauit. tē. Lu.
xj. Si deū in sanctis angulis laudare de-
bet⁹: p̄culdib⁹ in sua glōria atqz dignissi-
ma matre maria eū frēquentius atqz dey-
notius laudare et venerari nos oportet: eo
inc̄q̄ deuotus quo certiores sumus p̄ ea z
nobis eterne salutis reparationē aduenis-
se: et per eius interuentū gratiā apud deū
nos inuenire possi. **Hec ē ei** mater salutē
et gracie. Ut autem in hō euangelio spe-
rat̄ laudis materiam accipiamus: in/
telligendum est q̄ ibi de tribus ḡsonis fit
mentio specialis. **P**rima. De perso-
na que laudem dedit: vel sic. De perso-
na laudis prolativa. **Hec est** sūltier d̄ tur-
ba que p̄ponit̄ nobis imitabilis prop̄
sanctitatem. **S**c̄da de ḡsonā cui laus
data fuit. Vel sic. De ḡsonā laudis rece-
pt̄a. **Hec est** virgo maria q̄ p̄ponit̄ no-
bis venerabilis p̄pter dignitatē. **T**er-
tia de persona q̄ laudis causam contulit.
Vel sic. De ḡsonā laudis causatiua. **Hec**
est ples virginē q̄ p̄ponit̄ nob̄ admirabili-
lis p̄pter pietatem.

Drima igit̄ est ḡsonā q̄ laudē debile
p̄ virginali vtero dicēs p̄ti tño. Bea-
tus venter q̄ te portauit tē. **Hec aut̄**
mulier cōmēdabilis est ex sua deuotioē et
modo laudandi p̄pter tria.

Primo quia inchoatio sue laudationis
fuit ab humilitate (vēti charitate).
Sc̄do quia p̄secutio eius fuit cum fer-
mitatiōis puritate. **P**rimo quia inchoa-
tio laudationis sue fuit ab humilitate.

SS 4